

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องการใช้ภาพประกอบกิจกรรมเพื่อส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ในการสอนเขียนเรื่องสั้น ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เป็นการวิจัยเชิงทดลอง ซึ่งได้กำหนดวิธีการวิจัยไว้ดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวชิราลัย อำเภอสารภ จังหวัดเชียงใหม่ที่กำลังเรียนอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553 จำนวน 80 คน
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/2 โรงเรียนวชิราลัย อำเภอสารภ จังหวัดเชียงใหม่ที่กำลังเรียนอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553 จำนวน 30 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทยเรื่อง การเขียนเรื่องสั้นโดยใช้ภาพประกอบกิจกรรม จำนวน 8 แผน แผนละ 1 คาบ คาบละ 60 นาที
2. แบบทดสอบวัดความคิดสร้างสรรค์ จำนวน 25 ข้อ
3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนเรื่องสั้นแบบปรนัย 20 ข้อ แบบอัตนัย 1 ข้อ

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือในการวิจัย

1. การสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้
 - 1.1 ศึกษาหลักสูตรและจุดประสงค์การเรียนรู้รายวิชาภาษาไทยในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ตามหลักสูตรการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 ในเนื้อหาเกี่ยวกับการเขียนเรื่องสั้น เพื่อสร้างแผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทยเรื่อง การเขียนเรื่องสั้น
 - 1.2 ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนเพื่อส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ ศึกษาแนวคิดเชิงสร้างสรรค์ทางภาษาของ Guilford โดยใช้พื้นฐานโครงสร้างทางสติปัญญา (Structure of Intellect Theory) ด้านเนื้อหาภาพและภาษา ด้านวิธีคิดแบบอนกนัย และ

ด้านผลการคิด จากคำรา เอกสาร และงานวิจัยต่างๆ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ในการสอนเขียนเรื่องสั้น

1.3 สร้างแผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทยเรื่องการเขียนเรื่องสั้น โดยมีการกำหนดเนื้อหาที่จะสอนทั้งหมด 8 แผนการสอน โดยใช้เวลาในการสอนแผนละ 1 คาบ ดังต่อไปนี้

- 1.3.1 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับความคิดสร้างสรรค์ จำนวน 1 แผน
- 1.3.2 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการเขียนเรื่องสั้น จำนวน 1 แผน
- 1.3.3 วิธีการและขั้นตอนในการสร้างองค์ประกอบของเรื่องสั้น จำนวน 6 แผน

ซึ่งประกอบด้วย

- 3.1 กำหนดแก่นเรื่อง
- 3.2 โครงเรื่องสัมพันธ์
- 3.3 สร้างสรรค์ตัวละครเด่น
- 3.4 เน้นการสร้างฉาก
- 3.5 หลากหลายด้วยบทสนทนา
- 3.6 นิพนธ์มาเป็นเรื่องสั้น

แผนการจัดการเรียนรู้ที่กล่าวมานั้นจะมีการใช้ภาพประกอบกิจกรรมส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ตามแนวคิดเชิงสร้างสรรค์ทางภาษาของ Guilford โดยใช้พื้นฐานโครงสร้างทางสติปัญญา (Structure of Intellect Theory) ด้านเนื้อหาภาพและภาษา ด้านวิธีคิดแบบอนกนัย และด้านผลการคิด เพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ให้นักเรียนในด้านความคิดริเริ่ม (Original Thinking) คิดคล่องแคล่ว (Fluent Thinking) คิดยืดหยุ่น (Flexible Thinking) และคิดละเอียดลออ (Elaborative Thinking) ดังนี้

ตารางที่ 1 แสดงรายละเอียดการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามทฤษฎีโครงสร้างทางสติปัญญา
ของ Guilford

แผนการจัดการเรียนรู้ ที่..... เรื่อง.....	จุดมุ่งหมาย	ความคิด สร้างสรรค์	กิจกรรม	สื่อ
1 ความคิดสร้างสรรค์	มีความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับลักษณะ ความคิดสร้างสรรค์	1. คิดริเริ่ม 2. คิดคล่อง 3. คิดยืดหยุ่น 4. คิดละเอียดลออ	1. ตั้งชื่อภาพ 2. แบ่งกลุ่มภาพ 3. เปรียบเทียบ ความแตกต่าง 4. เขียน ขยายความ	ภาพสัตว์ ภาพสถานที่ ภาพอาหาร ภาพธรรมชาติ ภาพยานพาหนะ ภาพประเพณี
2 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับ การเขียนเรื่องสั้น ศึกษาชีวิตประวัติและ ผลงานของนักเขียนที่ มีชื่อเสียง	1. มีความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับความเป็นมา ประเภทและองค์ประกอบ ของเรื่องสั้น 2. แสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับลักษณะของ บุคคลที่มีความคิด สร้างสรรค์	1. คิดยืดหยุ่น 2. คิดละเอียดลออ	1. เปรียบเทียบ ความ แตกต่าง 2. บอก รายละเอียด	ภาพนักเขียน ที่มีชื่อเสียง
3 กำหนดแก่นเรื่อง	เข้าใจลักษณะ ความสำคัญของแก่น เรื่อง สามารถสื่อความ ได้ตรงตามจุดมุ่งหมาย	1. คิดคล่อง 2. คิดละเอียดลออ	1. บอก แก่นเรื่อง 2. เขียน ขยายความ	ภาพไฟไหม้ ภาพเด็ก รับประทาน อาหาร ภาพกลุ่มผู้คน กำลังประท้วง ภาพเด็ก ทะเลาะวิวาท ภาพคนนอน ภาพผู้หญิง กำลังร้องไห้

ตารางที่ 1 (ต่อ)

แผนการจัดการเรียนรู้ ที่..... เรื่อง.....	จุดมุ่งหมาย	ความคิด สร้างสรรค์	กิจกรรม	สื่อ
4 โครงเรื่องสัมพันธ์	กำหนดโครงเรื่อง ตามลำดับเหตุการณ์ได้ เหมาะสมน่าสนใจ ผู้อ่านสามารถติดตาม ได้ตลอดทั้งเรื่อง	1. คิดริเริ่ม 2. คิดยืดหยุ่น	1. การ เปลี่ยนแปลง	ภาพไฟไหม้ ภาพเด็ก รับประทาน อาหาร ภาพกลุ่มผู้คน กำลังประท้วง ภาพเด็ก ทะเลาะวิวาท ภาพคนนอน ภาพผู้หญิง กำลังร้องไห้ ภาพเหตุการณ์ สึนามิ
5 สร้างสรรค์ ตัวละครเด่น	กำหนดบทบาทของตัว ละครในเรื่องได้อย่าง เหมาะสมและ สอดคล้องกับเหตุการณ์ ในเรื่อง	1. คิดริเริ่ม 2. คิดคล่อง 3. คิดยืดหยุ่น 4. คิดละเอียดลออ	1. กำหนด พฤติกรรม 2. เปรียบเทียบ ลักษณะ	ภาพ นักฟุตบอล ภาพกลุ่มเด็ก ภาพเด็กกำลัง เลี้ยงสัตว์ ภาพคน ถูกทำร้าย
6 เน้นการสร้างฉาก	เข้าใจลักษณะและ องค์ประกอบที่สำคัญ ของฉาก ความสัมพันธ์ ระหว่างฉาก เนื้อเรื่อง และตัวละคร	1. คิดคล่อง 2. คิดละเอียดลออ	1. บอก รายละเอียด 2. เขียน บรรยาย 3. เขียน จินตนาการ	ภาพทัศนทัศน์ และบรรยากาศ ทะเลยามเย็น ภาพพื้นแผ่นดิน อันแห้งแล้ง ก้นดาร์

ตารางที่ 1 (ต่อ)

แผนการจัดการเรียนรู้ ที่..... เรื่อง.....	จุดมุ่งหมาย	ความคิด สร้างสรรค์	กิจกรรม	สื่อ
7 หลากหลายด้วย บทสนทนา	สร้างบทสนทนาได้ สอดคล้องกับ พฤติกรรมและลักษณะ บุคลิกภาพของตัวละคร	1. คิดริเริ่ม 2. คิดคล่อง	1. กำหนด บทสนทนา	ภาพผู้หญิง กับผู้ชาย ภาพผู้ใหญ่ กับเด็ก ภาพแม่กับลูก ภาพเพื่อน กับเพื่อน ภาพครูกับ นักเรียน
8 นิพนธ์มาเป็น เรื่องสั้น	เข้าใจลักษณะของการ เขียนเรื่องสั้น สามารถ นำองค์ประกอบของ เรื่องสั้นในแต่ละ องค์ประกอบมาร้อย เรียงออกมาในรูปแบบ ของงานเขียนเรื่องสั้น	1. คิดริเริ่ม 2. คิดคล่อง 3. คิดยืดหยุ่น 4. คิดละเอียดลออ	1. การเขียน เรื่องสั้นจาก ภาพ	ภาพถนน ภาพเด็ก ภาพคนแก่ชรา

1.4 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างแล้วไปให้อาจารย์ที่ปรึกษา และผู้เชี่ยวชาญตรวจ
เพื่อปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่อง

1.5 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้สอนกับนักเรียนที่เป็น
กลุ่มประชากร

2. การสร้างแบบทดสอบวัดความคิดสร้างสรรค์

แบบทดสอบวัดความคิดสร้างสรรค์ ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยอาศัยแบบทดสอบวัดความคิด
สร้างสรรค์ทางภาษาที่กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ จัดพิมพ์เมื่อปี 2535 มาใช้เป็นแนวทาง
ในการสร้างแบบทดสอบซึ่งมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

2.1 ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสร้างและการใช้แบบทดสอบวัดความคิดสร้างสรรค์ แล้วทำการสร้างแบบทดสอบวัดความคิดสร้างสรรค์ 25 ข้อ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

ความคิดริเริ่ม การตรวจให้คะแนนยึดเกณฑ์ดังนี้

คำตอบซ้ำกัน 12% ขึ้นไป	ให้ 0 คะแนน
คำตอบซ้ำกัน 6-11%	ให้ 1 คะแนน
คำตอบซ้ำกัน 3-5%	ให้ 2 คะแนน
คำตอบซ้ำกัน 2%	ให้ 3 คะแนน
คำตอบซ้ำกัน ไม่เกิน 1%	ให้ 4 คะแนน

ความคิดคล่อง การตรวจให้คะแนนจะนับจากจำนวนคำตอบที่เป็นไปตามเงื่อนไข และข้อตกลงและเป็นคำตอบที่แตกต่างกัน ให้คำตอบละ 1 คะแนน

ความคิดยืดหยุ่น การตรวจให้คะแนนจะนับจากจำนวนทิศทางของคำตอบ ในแต่ละข้อ โดยให้ทิศทางของคำตอบ คำตอบละ 1 คะแนน

ความคิดละเอียดลออ การตรวจให้คะแนนจะนับจากคำตอบที่แสดงรายละเอียด ที่แตกต่างกัน ให้คำตอบละ 1 คะแนน

2.2 นำแบบทดสอบวัดความคิดสร้างสรรค์ที่สร้างขึ้นไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญทำการตรวจสอบเพื่อปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่อง

2.3 นำแบบทดสอบวัดความคิดสร้างสรรค์ที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นโดยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (∞ -Coefficient) ได้ข้อสอบ 25 ข้อ ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความคิดสร้างสรรค์เท่ากับ .8031

3. การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการเขียนเรื่องสั้น

ผู้วิจัยสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนเรื่องสั้นตามขั้นตอนและกระบวนการดังนี้

3.1 ศึกษาหลักสูตรและจุดประสงค์การเรียนรู้เกี่ยวกับการเขียนเรื่องสั้น

3.2 ศึกษาหลักการและทฤษฎีเกี่ยวกับเรื่องสั้น

3.3 สร้างแบบทดสอบการวัดผลสัมฤทธิ์ในการเขียนเรื่องสั้นแบบปรนัย 20 ข้อ

และแบบอัตนัย 1 ข้อ

แบบทดสอบแบบปรนัย เป็นแบบทดสอบชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก ใช้ทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเขียนเรื่องสั้น ส่วนแบบทดสอบแบบอัตนัยเป็นแบบทดสอบจากการที่นักเรียนได้ทำการเขียนเรื่องสั้นจากภาพที่กำหนดให้ เพื่อใช้วัดความสามารถในการเขียนเรื่องสั้น โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนดังต่อไปนี้

แก่นเรื่อง 2 คะแนน

โครงเรื่อง 2 คะแนน

เนื้อเรื่อง 4 คะแนน

ตัวละคร 2 คะแนน

ฉาก 2 คะแนน

บทสนทนา 3 คะแนน

ความคิดสร้างสรรค์ 3 คะแนน

การใช้ภาษา 2 คะแนน

การให้คะแนนนี้สามารถแจกแจงเป็นตารางเกณฑ์การประเมินผลแบบรูบริคส์ ได้ดังนี้

ตารางที่ 2 เกณฑ์การประเมินผลการเขียนเรื่องสั้น

ประเด็น การประเมิน	ระดับ คะแนน	เกณฑ์การให้คะแนน
1. แก่นเรื่อง	3	- มีแก่นเรื่องที่สำคัญเพียงแก่นเดียว มุ่งสะท้อนแนวคิดของผู้เขียนเพียงประการเดียว - มีความสัมพันธ์และสอดคล้องกับชื่อเรื่องอย่างเหมาะสม - มุ่งเสนอแนวคิดให้ผู้อ่านได้ทราบเป็นอย่างดี
	2	- มีแก่นเรื่องที่สำคัญเพียงแก่นเดียว มุ่งสะท้อนแนวคิดของผู้เขียนเพียงประการเดียว - ขาดความสัมพันธ์สอดคล้องกับชื่อเรื่องและเนื้อหา - มุ่งเสนอแนวคิดให้ผู้อ่านได้ทราบเป็นอย่างดี
	1	- มีแก่นเรื่องที่สำคัญมากกว่าหนึ่ง สะท้อนแนวคิดของผู้เขียนหลายประการ - ขาดความสัมพันธ์สอดคล้องกับชื่อเรื่องและเนื้อหา - ผู้อ่านไม่สามารถรับรู้แนวคิดของผู้เขียนได้
2. โครงเรื่อง	3	- มีการเปิดเรื่องอย่างน่าสนใจสามารถดึงดูดความสนใจของผู้อ่านให้ติดตามเรื่องอย่างตื้นตันตลอดทั้งเรื่อง - มีความสับสนวุ่นวาย มีการผูกปมที่ซับซ้อน - เหตุการณ์มีความสัมพันธ์กันตามลำดับ และมีความสมจริง - มีการปิดเรื่องที่ทำให้ผู้อ่านประหลาดใจ คาดไม่ถึง และสร้างความประทับใจแก่ผู้อ่าน

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ประเด็น การประเมิน	ระดับ คะแนน	เกณฑ์การให้คะแนน
	2	- การเปิดเรื่องขาดความน่าสนใจ แต่ผู้อ่านยังสามารถติดตามเรื่องได้ตลอดทั้งเรื่อง - มีความสับสนวุ่นวาย มีการผูกปมที่ซับซ้อน - เหตุการณ์มีความสัมพันธ์กันตามลำดับ แต่ยังขาดความสมจริง - มีการปิดเรื่องที่ ทำให้ผู้อ่านประหลาดใจ คาดไม่ถึง และสร้างความประทับใจแก่ผู้อ่าน
	1	- มีการเปิดเรื่องไม่น่าสนใจเท่าที่ควร ไม่สามารถกระตุ้นให้ผู้อ่านเกิดความสนใจใคร่รู้ให้ติดตามเรื่องได้อย่างตื่นเต้นและเร้าใจตลอดทั้งเรื่อง - มีความสับสนวุ่นวาย การผูกปมยังไม่มี ความซับซ้อน - เหตุการณ์ขาดความสัมพันธ์กันตามลำดับ และยังขาดความสมจริง - การปิดเรื่องยังไม่สามารถทำให้ผู้อ่านเกิดความประหลาดใจได้ คาดเดาเรื่องได้ง่าย ไม่สร้างความประทับใจแก่ผู้อ่าน
3. เนื้อเรื่อง	3	- ชื่อเรื่องมีความน่าสนใจ และสอดคล้องกับเนื้อเรื่องที่เขียนเป็นอย่างดี - องค์ประกอบของเรื่องสั้นครบถ้วนและมีความชัดเจน - ผู้เขียนสามารถเรียบเรียงองค์ประกอบของเรื่องสั้นในแต่ละส่วนได้อย่างกลมกลืนและสอดคล้องประสานกันเป็นเนื้อเรื่องเดียวกันได้เป็นอย่างดี - เนื้อเรื่องสร้างแรงจูงใจให้ผู้อ่านติดตาม และเร้าอารมณ์ความรู้สึกของผู้อ่านได้ตลอดทั้งเรื่อง

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ประเด็น การประเมิน	ระดับ คะแนน	เกณฑ์การให้คะแนน
	2	- ชื่อเรื่องมีความน่าสนใจ และสอดคล้องกับเนื้อเรื่องที่เขียนเป็นอย่างดี - องค์ประกอบของเรื่องสั้นยังไม่ครบถ้วน และขาดความชัดเจน - ผู้เขียนสามารถเรียบเรียงองค์ประกอบของเรื่องสั้นในแต่ละส่วนได้อย่างกลมกลืนและสอดคล้องกันเป็นเนื้อเรื่องเดียวกันได้เป็นอย่างดี - เนื้อเรื่องสร้างแรงจูงใจให้ผู้อ่านติดตาม และเร้าอารมณ์ความรู้สึกของผู้อ่านได้ตลอดทั้งเรื่อง
	1	- ชื่อเรื่องขาดความน่าสนใจและไม่สอดคล้องกับเนื้อเรื่องที่เขียน - องค์ประกอบของเรื่องสั้นยังไม่ครบถ้วนและขาดความชัดเจน - ผู้เขียนไม่สามารถเรียบเรียงองค์ประกอบของเรื่องสั้นในแต่ละส่วนได้อย่างกลมกลืนและสอดคล้องกันเป็นเนื้อเรื่องเดียวกันได้ - เนื้อเรื่องยังขาดความน่าสนใจ ไม่สามารถเร้าอารมณ์ความรู้สึกของผู้อ่านได้ตลอดทั้งเรื่อง
4. ตัวละคร	3	- ตัวละครมีความสมจริง มีลักษณะนิสัย บุคลิกภาพ และพฤติกรรมอันสอดคล้องกัน มีลักษณะเฉพาะตัวที่เด่นชัด - การแสดงอุปนิสัยของตัวละครมีความสอดคล้องกันตั้งแต่เริ่มเรื่องจนจบเรื่อง - ตัวละครน้อย มีตัวละครที่เด่นเพียงหนึ่งหรือสองตัวเท่านั้น
	2	- ตัวละครมีความสมจริง มีลักษณะนิสัย บุคลิกภาพ และพฤติกรรมอันสอดคล้องกัน มีลักษณะเฉพาะตัวที่เด่นชัด - การแสดงอุปนิสัยของตัวละครไม่มีความชัดเจน ขาดความสอดคล้องกันตลอดทั้งเรื่อง - ตัวละครน้อย มีตัวละครที่เด่นเพียงหนึ่งหรือสองตัวเท่านั้น

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ประเด็น การประเมิน	ระดับ คะแนน	เกณฑ์การให้คะแนน
	1	- ตัวละครขาดความสมจริง มีลักษณะนิสัย บุคลิกภาพ และพฤติกรรมที่ไม่สอดคล้องกัน ขาดลักษณะเฉพาะตัวที่เด่นชัด - การแสดงอุปนิสัยของตัวละครไม่มีความชัดเจน - ขาดความสอดคล้องต่อเนื่องของเรื่อง - ใช้ตัวละครมาก มีตัวละครเด่นมากกว่า 2 ตัว
5. ฉาก	3	- มีเหตุการณ์ ระยะเวลา สถานที่ที่เหมาะสมกลมกลืนกัน - ผู้เขียนมีการบรรยายฉากโดยการคำนึงถึง รูป รส กลิ่น เสียง และสัมผัส - มีความสมจริงเหมาะสมและสอดคล้องกับเนื้อหาของเรื่อง - ดำเนินเรื่องตามบรรยากาศที่ถูกต้อง
	2	- มีเหตุการณ์ ระยะเวลา สถานที่ที่เหมาะสมกลมกลืนกัน - ผู้เขียนมีการบรรยายฉากโดยไม่มีการคำนึงถึง รูป รส กลิ่น เสียง และสัมผัส - มีความสมจริงเหมาะสมและสอดคล้องกับเนื้อหาของเรื่อง - ดำเนินเรื่องตามบรรยากาศที่ถูกต้อง
	1	- เหตุการณ์ ระยะเวลา สถานที่ขาดความเหมาะสมกลมกลืนกัน - ผู้เขียนมีการบรรยายฉากโดยไม่มีการคำนึงถึง รูป รส กลิ่น เสียง และสัมผัส - ขาดความสมจริงยังไม่มีความสอดคล้องกับเนื้อหาของเรื่อง
6. บทสนทนา	3	- บทสนทนาสะท้อนถึงบุคลิกลักษณะเฉพาะของตัวละครและสร้างบรรยากาศของเรื่องให้เป็นไปตามธรรมชาติ - เป็นคำพูดที่ง่ายต่อความเข้าใจ เหมาะสมกับระดับฐานะของตัวละคร สื่อความได้ตรงตามจุดมุ่งหมายของตัวละคร - มีการสรรคำ เลือกใช้คำให้มีความหลากหลาย ไม่ใช่คำซ้ำซาก - มีการสอดแทรกบทสนทนาในเรื่องได้อย่างเหมาะสม

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ประเด็น การประเมิน	ระดับ คะแนน	เกณฑ์การให้คะแนน
	2	- บทสนทนาสะท้อนถึงบุคลิกลักษณะเฉพาะของตัวละครและสร้างบรรยากาศของเรื่องให้เป็นไปตามธรรมชาติ - เป็นคำพูดที่ยากแก่ความเข้าใจ ไม่มีความเหมาะสมกับระดับฐานะของตัวละคร สื่อความได้ไม่ตรงตรงตามจุดมุ่งหมายของตัวละคร - มีการสรรคำเลือกใช้คำให้มีความหลากหลายไม่ใช่คำซ้ำซาก - การสอดแทรกบทสนทนาในเนื้อเรื่องยังไม่มีความเหมาะสม
	1	- บทสนทนาสะท้อนถึงบุคลิกลักษณะเฉพาะของตัวละครได้ยากและการสร้างบรรยากาศของเรื่องยังขาดความเป็นธรรมชาติ - เป็นคำพูดที่ยากแก่ความเข้าใจ ไม่มีความเหมาะสมกับระดับฐานะของตัวละคร สื่อความได้ไม่ตรงตรงตามจุดมุ่งหมายของตัวละคร - ขาดการสรรคำ ไม่มีการเลือกใช้คำให้มีความหลากหลายใช้ถ้อยคำที่ซ้ำกัน - การสอดแทรกบทสนทนาในเนื้อเรื่องยังไม่มีความเหมาะสม
7. ความคิด สร้างสรรค์	3	- งานเขียนมีความน่าสนใจ มีลักษณะแนวคิด มุมมองที่แปลกใหม่ไม่ซ้ำใคร - มีลักษณะของความคิดคล่อง คิดยืดหยุ่น และคิดละเอียดลออที่ปรากฏในงานเขียน - มีเอกลักษณ์เฉพาะตัวในงานเขียน
	2	- งานเขียนมีความน่าสนใจ มีลักษณะแนวคิด มุมมองที่แปลกใหม่ไม่ซ้ำใคร - ขาดลักษณะของความคิดคล่อง คิดยืดหยุ่น และคิดละเอียดลออที่ปรากฏในงานเขียน - ไม่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัวในงานเขียน

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ประเด็น การประเมิน	ระดับ คะแนน	เกณฑ์การให้คะแนน
	1	- งานเขียนไม่ค่อยมีแนวคิดที่สร้างสรรค์ หรือมุมมองที่แปลกใหม่ขาดความน่าสนใจ - ขาดลักษณะของความคิดคล่อง คิดยืดหยุ่น และคิดละเอียดลออที่ปรากฏในงานเขียน - ไม่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัวในงานเขียน
8. การใช้ภาษา	3	- เรียบเรียงเนื้อหาด้วยคำ วลี ประโยคและสำนวนโวหารในการเปรียบเทียบได้อย่างถูกต้อง เหมาะสม สื่อความหมายได้ชัดเจนและน่าสนใจ - เขียนสะกดคำ เว้นวรรคตอนและเขียนย่อหน้าได้อย่างถูกต้อง - มีศิลปะในการเขียนดี ใช้ภาษาที่ทำให้ก่อให้เกิดจินตภาพ
	2	- งานเขียนมีความน่าสนใจ มีลักษณะแนวคิด มุมมองที่แปลกใหม่ไม่ซ้ำใคร และมีเอกลักษณ์เฉพาะตัว - เรียบเรียงเนื้อหาด้วยคำ วลี ประโยคและสำนวนโวหารในการเปรียบเทียบได้อย่างถูกต้อง เหมาะสม สื่อความหมายได้ชัดเจนและน่าสนใจ - เขียนสะกดคำ เว้นวรรคตอนและเขียนย่อหน้าไม่ถูกต้อง - ขาดศิลปะในการเขียนที่ดี ใช้ภาษาที่ไม่ก่อให้เกิดจินตภาพ
	1	- เรียบเรียงเนื้อหาด้วยคำ วลี ประโยคและสำนวนโวหารในการเปรียบเทียบไม่ถูกต้องเหมาะสม สื่อความหมายได้ไม่ชัดเจนและขาดความน่าสนใจ - เขียนสะกดคำ เว้นวรรคตอนและเขียนย่อหน้าไม่ถูกต้อง - ขาดศิลปะในการเขียนที่ดี ใช้ภาษาที่ไม่ก่อให้เกิดจินตภาพ

3.4 นำแบบทดสอบและเกณฑ์การประเมินผลการเขียนเรื่องสั้นที่ได้ไปนำเสนอ
อาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบ ปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่อง

3.5 นำแบบทดสอบที่ได้รับการปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนที่เรียนการเขียนเรื่องสั้นมาแล้ว ซึ่งได้แก่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวชิราลัย อำเภอสารภ จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 30 คน เพื่อหาค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบแบบปรนัย โดยใช้เทคนิค 27% ของ จุง เต ฟาน (Chung-Teh Fan) คัดเลือกข้อสอบที่มีค่าความยากง่าย (p) อยู่ระหว่าง .32-.78 และค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ .20 ขึ้นไป ได้ข้อสอบที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ จำนวน 20 ข้อ จากนั้นหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับโดยใช้สูตร KR-20 ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบเท่ากับ .7900

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตนเองตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ให้นักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบวัดความคิดสร้างสรรค์และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการเขียนเรื่องสั้นก่อนทำการทดลอง
2. ผู้วิจัยได้ดำเนินการสอนเรื่องการเขียนเรื่องสั้นตามแผนการจัดการเรียนรู้กับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 8 แผน แผนละ 60 นาที
3. เมื่อได้ดำเนินการสอนครบตามที่กำหนดไว้ตามแผนการจัดการเรียนรู้แล้ว ให้นักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบที่ใช้ในการวัดความคิดสร้างสรรค์และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการเขียนเรื่องสั้นชุดเดิมอีกครั้ง
4. นำผลที่ได้จากการทดสอบจากกลุ่มตัวอย่างก่อนเรียนและหลังเรียนไปทำการวิเคราะห์ผลทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลซึ่งประกอบด้วย

1. คำนวณค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ คะแนนเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. คำนวณค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนเรื่องสั้นแบบปรนัยโดยวิธีของ กูเดอร์ - ริชาร์ดสัน (Kuder - Richardson) จากสูตร KR-20
3. เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความคิดสร้างสรรค์และคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการเขียนเรื่องสั้นของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยทดสอบค่า (t-test) วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS For Windows ในการคำนวณค่าทางสถิติและนำเสนอผลการวิเคราะห์ในรูปแบบของตารางประกอบการบรรยาย